ρουσι, καὶ σὺ ῥαθυμεῖς; Κήρυξ τῆς μετανοίας ἐστὶν ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ σὺ φοβᾶσαι;
Ἡ ἄκτιστος καὶ ἀχώριστος καὶ προσκυνητὴ Τριὰς σὲ προσκαλεῖ, καὶ σὺ στενάζεις;
Μὴ μᾶς γλυκαίνῃ ἡ μέριμνα τοῦ Κόσμου, ἵνα μὴ μᾶς πικράνῃ τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καὶ
ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος. Ἂς κλαύσωμεν ὀλίγον ἐδῶ, ἵνα μὴ κλαύσωμεν ἐκεῖθε
αἰωνίως βασανιζόμενοι· βλέπετε; ὅμως μηδεὶς ἀμελήσῃ, ὅτι ἐξαφνα ἡ φοβερὰ πα-
ρουσία τοῦ Χριστοῦ γίνεται· δὲν φοβᾶσθε, ὅτι καθ᾽ ἕνας κατὰ τὰ ἔργα του ἀπολαμβάνει
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κ[illegible] τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ καθ᾽ ἕνας τὸ ἰδικόν του φορτίον βαστά-
σει· καθ᾽ ἕνας θέλει θερίσῃ, καθὼς ἔσπειρεν· ὅλοι γυμνοὶ παριστάμεθα εἰς τὸ
Κριτήριον, καὶ καθ᾽ ἕνας περὶ αὐτοῦ λόγον δώσει τοῦ Κριτοῦ. Ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ
ἄλλον δὲν δύναται νὰ βοηθήσῃ· οὐκ ἀδελφὸς ἀδελφὸν, οὐ Γονεῖς Τέκνα, οὐ Τέκνα Γο-
νεῖς, οὐ φίλοι φίλους, οὐκ ἄνδρας τὴν Γυναῖκά του, ἀλλὰ καθ᾽ ἕνας μετὰ φόβου καὶ τρό-
μου παρίσταται, ἀπαντυχένωντας τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ νὰ ἀκούσῃ. Τί ἀμελοῦμεν,
καὶ δὲν ἐντροπιζόμεθεν; διατί δὲν ἐννοιαζόμεθεν τί νὰ ἀπολογηθοῦμεν, ἔσον ἔχο-
μεν καιρόν; διατί καταφρονοῦμεν τὰς ἁγίας Γραφὰς, καὶ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ; Δὲν
ἠξεύρετε, ὅτι οἱ λόγοι αὐτοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν κατακρίνουσιν
ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἰς τὸ φοβερὸν Κριτήριον, ἐὰν μὴ φυλάξωμεν καὶ ποιήσω-
μεν καθὼς παραγγέλλουσιν ἐκεῖνοι ἡμῖν; Ἀκούσατε τί λέγει ὁ Κύριος πρὸς τοὺς
» Μαθητάς. Ἐκεῖνος, ὁποῦ ἀκούει ἐσᾶς, ἐμένα ἀκούει, καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σᾶς παρακού-
» σῃ, ἐμένα παρακούει καὶ τὸν Πατέρα μου. Καὶ ἀλλοῦ λέγει πάλιν. Ὅποιος μὲ πα-
» ρακούει καὶ δὲν πιάνει τὰ λόγιά μου, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω, ἀλλὰ ἔχει τὸν κρίνοντα
» αὐτόν· ὁ λόγος ὁποῦ ἐλάλησα, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνῃ εἰς τὴν φοβερὰν ἡμέραν
ὅπου κηρύττει τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Εὐαγγέλιον καὶ αἱ λοιπαὶ Γραφαὶ τῶν Ἁγίων Προ-
φητῶν καὶ Ἀποστόλων. Διὰ τοῦτο, Ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, μὴ καταφρονῶμεν τὰ
γεγραμμένα, διότι ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ μετασαλεύσουσιν, οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ λόγοι δὲν
ψεύδονται. Δεῦτε, ἀγαπητοί, πρὶν τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡ φοβερά, ἂς ῥίξω-
μεν τὴν μέριμνάν μας εἰς τὸ πέλαγος τῆς ἐλεημοσύνης τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ὁ Θεὸς μᾶς
» κράζει ὅλους, λέγων, Δεῦτε πρός με ὅλοι οἱ κοπιασμένοι καὶ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ
» νὰ σᾶς ἀναπαύσω. Ὅλους μᾶς κράζει ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἀνεξίκακος Κύριος, ὁ εὔσ-
πλαγχνος καὶ μακρόθυμος, ὁποῦ θέλει ὅλους αὐτοὺς σωθῆναι. Δὲν κράζει μόνον τοὺς
» ἐδικούς του, ἀλλὰ ὅλους τοὺς κράζει. Δεῦτε πρός με πάντες, κἂν πλούσιος, κἂν πτω-
» χός, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω. Τίς δὲ εἶναι ὁποῦ ἔρχεται
πρός με; Ὁ ἔχων τὰς παραγγελίας μου καὶ ποιῶν αὐτάς· ἐκεῖνος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον
μου, καὶ πιστεύει ἐκεῖνον ὁποῦ μὲ ἔστειλε. Καλότυχος ὁποῦ ἀκούει τὸν λόγον καὶ τὸν φυ-
λάγει εἰς τὴν καρδίαν του· καὶ κακότυχος ὁποῦ παρακούει, ὅτι ἐκεῖνος ὁ λόγος μέλλει
» νὰ τὸν κρίνῃ εἰς τὴν ὑστέραν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, καθὼς γέγραπται, Φοβερὸν τὸ
» ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Μετανόησον, Ἀδελφὲ, καὶ μὴ δειλιάσῃς· μετα-
νόησον, Ἁμαρτωλὲ· θάρρει καὶ ἔλπιζε εἰς τὴν ἀμέτρητον φιλανθρωπίαν τοῦ Χριστοῦ
» ὁποῦ εἶπε, Δὲν ἦλθα νὰ κράξω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
Μετανόησον, ἵνα μὴ ἐντραπῇς εἰς τὸ φοβερὸν Κριτήριον, ὁποῦ μετὰ φόβου παραστέκουν

χιλιά-

χιλιάδες καὶ μυριάδες Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων· ὅτε τὰ κρυπτὰ φανερὰ γίνονται,
ὅτε ἀνοίγονται αἱ Βίβλοι, ὅτε χωρίζονται τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ γίδια, καθ᾽ ἕνας
ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ὄντως φοβερὰ ὥρα καὶ τρομακτική. Ὅταν Δικαιοκρίτης φοβερὸς
ἀπειράζει, ποῖος νὰ μὴ φοβηθῇ; ποῖος νὰ μὴ δειλιάσῃ τὴν ὥραν ἐκείνην; Δι-
καιοκρίτης δυνατὸς καὶ ἡ κρίσις ἀπαραλάλιστος, καὶ τὰ ἔργα μας ἔμπροσθέν μας στέ-
κοντας, καὶ ὁ πύρινος ποταμὸς ἔμπροσθεν εἰς τὸ Κριτήριον, καὶ ὁ ὕμνος τῶν Δικαίων μετὰ
Ἀγγέλων ἀσιγήτως, καὶ ὁ κλαυθμὸς τῶν ἁμαρτωλῶν ἀκατάπαυστος, καὶ τὰ δάκρυα
» ἀνωφελῆ. Τότε καὶ ὁ βίος ἀνοίγεται, καὶ οἱ δίκαιοι ἀπολαμβάνουσι, καὶ μακάριοι
» οἱ πεινάσαντες, ὅτι ἐκεῖ χορτασθήσονται, καὶ οὐαὶ οἱ χορτασμένοι, ὅτι ἐκεῖ πει-
» νάσουσι καὶ διψήσουσι. Καλότυχοι οἱ κλαύσαντες ἐδῶ, ὅτι ἐκεῖ γελάσουσι καὶ
» παρακληθήσονται· καὶ οὐαὶ οἱ γελῶντες νῦν, ὅτι ἐκεῖ κλαύσουσιν ἀπαύστως· καὶ
» καλότυχοι οἱ ἐλεήσαντες, ὅτι ἐκεῖ ἐλεηθήσονται· καὶ οὐαὶ τοῖς μὴ ἐλεήσασιν, ὅτι
» ἐκεῖ οὐκ ἐλεηθήσονται. Ἠκούσατε πῶς μακαρίζονται οἱ ἀγωνιζόμενοι, καὶ πῶς
ταλανίζονται οἱ ἀμελοῦντες; Ὅλα αὐτὰ κατανόησον, καὶ κάμε νὰ σωθῇς, ὦ ἄνθρωπε· μὴ
τηρᾷς ἐκείνους ὁποῦ ἀμελοῦν καὶ τρώγουν καὶ πίνουν, ὅτι ὡσὰν τὸ χόρτον ὀγλήγορα ξη-
ραίνονται· μὴν ἀγαπήσῃς τὸν Κόσμον τοῦτον, διότι καταβάλει τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτὸν, καὶ τοὺς χαίρει πρὸς ὥραν, καὶ γυμνοὺς τοὺς στέλλει εἰς τὸν ἄνω Κόσμον. Ἄκου-
σον καὶ πρόσεχε ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῇς, οὐδὲ θέλεις σκοτωθῇ ὑπὸ
» τοῦ πονηροῦ καὶ ψεύτικου Κόσμου τούτου. Ἄκουσον τί λέγει ὁ Θεολόγος Ἰωάννης.
Μὴν ἀγαπᾶτε τὸν Κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν
ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ Κόσμου, καὶ ὁ
» Κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· καὶ ὅποιος κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ,
» μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄκουσον τί λέγει ὁ Κύριος. Τί ὠφελήσει ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν
Κόσμον ὅλον κερδήσῃ, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχήν του; Προσέχετε ἀκριβῶς μετὰ φόβου
τὸν λόγον αὐτοῦ, ὅτι ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε καὶ ἐδίδαξεν, ἐκεῖνος κρινεῖ ἡμᾶς τῇ ἐσχά-
» τῃ ἡμέρᾳ. Μὴ ψεύστης νὰ εἶναι ὁ Κύριος; μὴ γένοιτο· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ ἀλήθεια,
καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀψευδεῖς. Τί ἀμελεῖς, ἄθλιε; τί παιδεύεις; τί ἐνθυμᾶσαι;
ποῖος νὰ ἀπολογηθῇ διὰ σέ; δὲν ἠξεύρεις, ὅτι καθ᾽ ἕνας ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δώσει
τῷ Θεῷ, καὶ καθ᾽ ἕνας θέλει θερίσῃ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔσπειρε, καὶ καθ᾽ εἷς τὸ φορτίον του
βαστάσει; Ὅσον ἔχεις καιρὸν, σκόρπισε τὸ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν σου· προσκαλεῖ-
ται γάρ σε ὁ πανάγαθος Θεὸς, λέγων, Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πε-
» φορτισμένοι. Πάντας κράζει· μηδεὶς ἀπογνωσκέτω, μηδεὶς τολμάτω εἰπεῖν,
ὅτι οὐχ ἥμαρτον· Τυφλὸς εἶναι, καὶ δὲν ἠξεύρει ποῦ εὑρίσκεται ἐκεῖνος, διότι λέγει ὁ
» Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ψευδόμεθα
» καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ τοῦ λόγου μας γελοῦμεν, καὶ τὸν Θεὸν ψεύστην ποιοῦ-
μεν, διότι δὲν εἶναι τινὰς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου. Τί οὖν δακρύων χρεία· ἵνα τὸν ῥύ-
» πον ἀποπλύνω, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι; καὶ πάλιν, Λούσω καθ᾽ ἑκά-
» στην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω· Ἐκεῖνος μίαν
νύκτα ἥμαρτε, καὶ πάσας ἡμέρας ἐδάκρυσε, διατοῦτο μακάριος ἐδιχθη, διότι πρά-

 βλε-